

КНИГА С АБСТРАКТИ

ОТ

Международна конференция

„Европейски Зелен пояс –
Биоразнообразие, култура и история“

24-25.09.2021 гр. Свиленград – България

ABSTRACT BOOK

of the

International Conference

“European Green Belt –
Biodiversity, Culture and History”

24-25 September 2021, Svilengrad – Bulgaria

european
greenbelt

LIFE for Lesser Kestrel LIFE19 NAT/BG/001017

INTRODUCTORY REPORT – EUROPEAN GREEN BELT INITIATIVE

Gradimir Gradev

Green Balkans- Stara Zagora NGO, 9 Stara Planina, 6000 Stara Zagora, Bulgaria

It has been found out that vast areas of preserved nature and biodiversity exist at the border areas of a number of countries, on both sides of the so-called “Iron Curtain” from the recent past. Due to the limited access to these areas, the strict controls and not infrequently the geographical isolation of the border areas, they have preserved key habitats, rare and protected species and unique landscapes. These areas are united together in the European Green Belt initiative. The initiative was launched by EuroNatur, the International Union for Conservation of Nature (IUCN), the German Federal Agency for Nature Conservation (Bundesamt für Naturschutz, BfN) and other international organizations. It forms a 12.500 km long Pan-European ecological corridor along the former Iron Curtain from the Barents Sea in the north, to the Adriatic Sea and the Black Sea in south-eastern Europe. The Balkan Green Belt covers the southern part of the European Green Belt, which spreads over the territory of 9 countries, including the border areas of Bulgaria, Greece and Turkey.

During the communist regime in Bulgaria, for several decades, the border areas with Greece and Turkey remained closed and inaccessible to tourists, visitors and guests of the region. The strict control and restricted access to the border areas was part of the division of eastern and western Europe into two warring camps during the Cold War. Strandzha mountain, Sakar mountain, the Rhodopes mountains fell into the trap of the so-called “Iron Curtain” and were unfamiliar to the public. At present, when we have United Europe, these regions, which were unknown until recently, are gradually opening up and showing their treasures. For nature and history lovers, the heritage reveals emblematic etalons of conserve nature, preserved historical sites and distinctive culture and traditions. Gradually, not only for the general public, but also for the scientific community, monuments and landmarks of Sakar mountain region are getting popular and accessible, used to be unfamiliar until recently, such as the Bukelon Fortress and the Rock Church, nearby Matochina village, the Thracian Tomb and the Mezek Fortress around the village. The region also reveals its unique nature at the gorge of the Tundzha River, the floodplain forests along the islands of the Maritza River, the habitats of the Eastern Imperial Eagle, for which Sakar mountain is one of the most important nesting areas in the whole country.

Some of the Pearls along the Balkan Green Belt are located here, identified by Coordination group / European Green Belt Initiative (2016). For example, No.10 Strandzha mountain; No.11 Sakar mountain; №12 The three rivers complex – Tundzha, Arda and Maritza and №13 Rhodopes Mountains. In these transboundary areas some of the most significant NATURA 2000 sites in Bulgaria have been identified, such as Strandzha mountain, Dervent Heights, Sakar mountains, the Maritza River, the Tundzha River and many others, conservating unique biodiversity. On the other side of the border, in Turkey, experts have identified a number of potential sites that could be included in NATURA 2000 if Turkey were to join the EU. These are territories in the Turkish part of Strandzha mountain, the lake district and the forests around İğneada, the Dupnisa Cave and others.

In the Transboundary region of Bulgaria, Greece and Turkey there are some emblematic species that have been known to people on both sides of the border for centuries and are now conserved by NATURA 2000. Particularly popular in this respect are various rare and protected birds. They fly over large areas, with state borders and natural barriers being no obstacle for them. Many of these feathered creatures live close to people and can be identified by them. A number of beliefs, legends and myths in different religions are associated with birds and their way of life. At the same time, these emblematic species are quite sensitive to the environmental changes, direct violations on them or large-scale investment actions. All this requires the implementation of direct and targeted conservation measures for their protection being part of the natural wealth and heritage. Some of them are majestic, others are secretive and some others are mysterious, but all of them have somehow managed to draw people's attention.

Lesser Kestrel (*Falco naumanni*)

Lesser Kestrel?! Few people guess that this is a rare bird species. Until recently this small and graceful falcon was a common species in Bulgaria. Nesting in a colony, Lesser Kestrels were widespread and did not afraid to build their nests near people – in their settlements. The strange name of the species originates from the whitish colour of the toenails on these birds – that is why it is called the white-nailed or (literary in Bulgarian language it means, the Kestrel with white nails) Lesser Kestrel. It is characterized by “hovering” during hunting. The falcons keep themselves still against the wind and gracefully flutter their wings, staying in one place – they hover. The main food of these graceful falcons are various types of insects, small rodents – mice, voles, etc., some

reptiles – lizards and small snakes. Lesser Kestrels foraging in croplands, pastures and meadows nearby the settlements. Often these habitats resemble the open spaces of the steppes, hence the species’ other name – Steppe Lesser Kestrel. Realizing the usefulness of falcons in the fight against the pests in the field, people enjoy coexistence with the graceful birds and shelter them under their roof, where they build their nests. In 2020 Green Balkans started a new project “LIFE for Lesser Kestrel” LIFE19 NAT/BG/001017. Most of its activities are going to be implemented in the scope of European Green Belt in Bulgaria, Greece and Turkey that is going to improve the popularization of the initiative.

Eastern Imperial Eagle (*Aquila heliaca*)

The Eastern Imperial Eagle was once an ubiquitous species in the lowlands and foothills of Bulgaria. Unlike other eagles, it nested close to humans, in the vicinity of settlements, hayfields, pastures and fields. Everybody knew about the eagle's nest, which the pair used to make on a lonely tree in the middle of the meadow, in a riverbed near the village or somewhere on the kairjaka (an old Turkish word that was standing for dry sandy and rocky soils, a steep place). In the shade of these very trees some flocks would roost or harvesters would take their siesta after the hard work in the fields.

In Bulgaria, the Eastern Imperial Eagle is also called the Eagle with the cross, because of its specific plumage in the shape of a

white cross, which the adult birds wear on their shoulders during flight. As if kissed by the Lord, the eagle became an integral part of people's faith and ritual system.

The protector of the harvest – that was the name that farmers once gave to the Eagle with the cross in gratitude for foraging rodents and other creatures that attacked crops and harvests. The worship to the majestic bird is also evident in its other nicknames: the Lord, the Master and also the Lord of Storms. The old native Bulgarian has always noticed that when a hailstorm comes, the eagles fly straight towards the elements and soar for a long time in the heights, as if trying to push away the clouds with their wings.

Vultures

Vultures are nature's natural sanitarians. Feeding on the carcasses of domestic and wild animals, they stop the spread of various diseases to wild and farm animals. Today in Bulgaria there are three species of vultures – Egyptian Vulture (*Neophron percnopterus*), Griffon Vulture (*Gyps fulvus*) and Cinereous Vulture (*Aegypius monachus*). The Egyptian and Griffon vultures nest in our country, while their black relatives fly from neighbouring Greece, mainly looking for food in the Eastern Rhodopes region. The Bearded Vulture (*Gypaetus barbatus*) is another species of carrion bird that has become extinct from our country as a breeder. In the past it was also called bearded eagle or bone

eagle, due to the fact that it used the bones of dead animals for food, after the other three species of vultures had used up the rest of the carcass.

The very border region of Bulgaria with Turkey and Greece is the main habitat for these several emblematic bird species. The very narrow border strip, covering the territory of the Eastern Rhodopes, Sakar mountain and Dervent Heights, proves to be crucial for the existence and survival of the populations, not only for vultures, Eastern Imperial Eagles and Lesser Kestrels, but also for many other birds of prey.

TYPES OF NESTING BOXES USED BY THE LESSER KESTREL AFTER BEING RECOVERED AS A BREEDER AT THE TERRITORY OF THE EUROPEAN GREEN BELT

S. Yaneva^{1,2}, T. Bileva¹, G. Gradev^{1,2}

¹ Department of Agroecology and Environmental Protection, Faculty of Plant Protection and Agroecology, Agricultural University, 12 Mendelev, 4000 Plovdiv, Bulgaria

² Green Balkans- Stara Zagora NGO, 9 Stara Planina, 6000 Stara Zagora, Bulgaria

Keywords: Falcon, raptors, endangered species, Sakar SPA, NATURA 2000.

Lesser Kestrel often nest in urban areas surrounded by agricultural areas or open pastures. This makes the species largely dependent on human activity, not only in terms of feeding places, but also due to availability of nesting places. In the past the species is nesting under roofs, tiles and cavities of old buildings. The loss of natural nesting sites, intensive application of pesticides and abandonment of agricultural land were of the main reasons the species to became extinct in the late 20th century. Nearly 30 years after the extinction of the species, Green Balkans implements a specialized program for recovered of the species in Bulgaria. For this purpose was chosen the area of the village Levka SPA “Sakar” (BG0002021) part of European ecological network Natura 2000 and European Green Belt. Which are areas with preserved nature and biodiversity.

After it was recovered as a breeding species in Bulgaria, one of the main goal of the Green Balkans's team is to make the colony stable. For implementation of these goal, it is necessary to provide a suitable nesting places for the species. Field studies show that the provision of artificial nest boxes for Lesser Kestrel resulted in increasing of numbers and strengthening existing colonies. There are different types of artificial nest boxes like: Classic wall, cavity wall, under-roof and etc. Under the implemented of project LIFE 11 NAT/BG/360 more than 90 artificial nests were installed. All of them are specially design for the Lesser Kestrel in accordance to DEMA's methodology /<https://demaprimilla.org/>. The nesting box must be strong, reliable and provide protection for birds, eggs and young chicks. The material and construction must be impermeable to avoid flooding the nest, which would lead to drowning of eggs or young chicks. Several small holes should be formed in the floor of the nest, allowing water to drain if necessary.

Conducting daily observations of the birds, the colony's nesting territory was determined – concentrated around the Lesser Kestrel Release and Adaptation Module. In the past years large proportion of the Lesser Kestrel population in Bulgaria nested in artificial nest boxes thus proving that species easily occupies artificial nests designed for it. The provision of artificial nest is the main goal for improving the conservation status and achieving a state of security for the Lesser Kestrel in Bulgaria.

PROTECTED SPECIES OF WILD ANIMALS ARRIVED AT THE WILDLIFE REHABILITATION AND BREEDING CENTRE FROM THE TERRITORY OF THE EUROPEAN GREEN BELT IN BULGARIA

Dr. Rusko Petrov^{1,2}, Dr. Stefka Dimitrova¹, Yana Andonova^{1,3}

¹ Green Balkans – Stara Zagora NGO

² Trakia University, Bulgaria

³ Avans University, Netherlands

The Wildlife Rehabilitation and Breeding Centre (WRBC) Green Balkans is the leading organisation in Bulgaria for treatment and rehabilitation of distressed wild animals. In addition, Green Balkans conducts breed-and-release programmes for the four species of vultures native to Europe, for two species of falcons – the saker falcon and the lesser kestrel, and for other endangered species of birds. The animals in need are being transported to the WRBC from every part of the country, which is part of the European Green Belt, and the Balkan Green Belt more specifically.

There are 12 provinces, which are forming the Bulgarian part of the European Green Belt. For a ten year period (2010-2020), the provinces with the highest number of injured animals directed to the WRBC, have been more or less constant. For example, in 2012, there was the highest number of accepted patients overall – 206 animals from Sofia province; followed by 133 from Burgas, 81 from Haskovo, and 23 from Yambol. In 2018, too, the order was the same – starting from Sofia with 118, then Burgas with 88, Haskovo – 58, Yambol – 16. The year of 2020 was the exception, when most of the received animals came from Haskovo – 162, followed by Burgas – 117, Yambol – 33, and lastly Sofia with only 23. This was attributed to specifics related to the COVID pandemic.

A total of 145 different species have passed through the WRBC between 2010-2020 from the territory of the European Green Belt in Bulgaria. White storks accounted for 43% of all species, followed by common buzzards – 14%, griffon vultures – 10%, little owls – 4%, and scops owls and common kestrels, each accounting for 3% of all wild animals.

UNUSUAL MASS MORTALITY OF HARBOUR PORPOISES ON THE COAST OF THE WESTERN BLACK SEA (BULGARIA AND TURKEY) IN SUMMER 2016

Ayaka A. Öztürk^{1,2}, Arda M. Tonay^{1,2}, Ayhan Dede^{1,2}, Erdem Danyer^{2,3,4},
Işıl Aytemiz Danyer^{2,3,5}, Bayram Öztürk^{1,2}, Dimitar Popov⁷

(1) Istanbul University, Faculty of Fisheries, Ordu Cad. No:200 Laleli, Istanbul, Turkey

(2) Turkish Marine Research Foundation (TUDAV), P.O. Box: 10 Beykoz, Istanbul, Turkey

(3) Ministry of Food, Agriculture and Livestock, Ankara, Turkey

(4) Istanbul University, Faculty of Veterinary Medicine, Department of Animal Nutrition and Nutritional Diseases, Istanbul, Turkey

(5) Istanbul University, Faculty of Veterinary Medicine, Department of Pathology, Istanbul, Turkey

(6) Boğaziçi University, Institute of Environment Sciences, Hisar Campus, Bebek, Istanbul, Turkey

(7) Green Balkans NGO, Plovdiv 4004, Bulgaria

Between late June and late August 2016, an unusual mass mortality of harbour porpoises *Phocoena phocoena relicta* was observed on the western Black Sea coasts of Turkey and Bulgaria. The information were collected by stranding surveys, İÜ-TUDAV Cetacean Stranding Network, media (newspaper, TV, online news), social media, environmental authorities (RIOEW-Burgas), as well as the website and app of BlackSeaWatch Project. In total 443 stranded cetaceans (435 harbour porpoises, 5 common dolphins, 2 bottlenose dolphins, 1 unidentified) were reported in Turkey on the coastline of approximately 300 km and 234 (218 harbour porpoises, 1 common dolphin, 14 bottlenose dolphins and 1 unidentified) along the southern Bulgarian coast of 238 km.

In Bulgaria the number goes up to 361 if cases reported by citizens but not confirmed by experts are included. The peak was reached in July in both Bulgaria and Turkey. Highest cetacean stranding rate was recorded (7.2 ind./km) in Turkey since 2003 by regular monitoring surveys compared to normal rates between 0.1 and 1.1 (ind./km) in summer months. Most of them (about 90%) were neonates (<1 year of age) less than 70 cm in body length. Almost all specimens were at the advanced stage of decomposition (stage 4-5), which made it impossible to determine the reason for such mortality.

The carcasses, however, were mainly of very young animals (<1 year of age) and not of adults. This indicates that potential causes such as biotoxin, acoustic trauma, infection, starvation are unlikely causes. Based on the available stranding rate of carcasses, we assume at least 1500 juveniles died during this mortality event in western coast of Turkey only. Such damage to an already threatened population of Black Sea harbour porpoises needs to be monitored and taken into consideration for elaborating the conservation plan.

STATUS OF LESSER SPOTTED EAGLE (CLANGA POMARINA) IN SOUTH-EAST BULGARIA

Dimitar Demerdzhiev, Dobromir Dobrev, Atanas Delchev, Volen Arkumarev,
Georgi Popgeorgiev, Nikolay Terziev, Georgi Georgiev and Vanya Ratarova

During the period 2014-2018, 76 active nests of LSE were found and 173 occupied territories were mapped in SE Bulgaria. About 60% of the breeding population in this region was situated in SPAs, but only 2.3% was located within reserves.

The population of the LSE in SE Bulgaria was stable, with a slight increase in the Sakar Mnt. and the Dervent Heights and a decline only in the Strandzha Mnt. The increasing anthropogenic pressure, mainly in terms of dramatic alteration of the species foraging and breeding habitats, and the lack of efficient legal protection, pose a serious risk to the future of the LSE in this part of the species distribution range. We found that the eagle's selectivity was strongly related to the topography and the proximity to open areas and water bodies, avoiding small forest patches. In the nesting stands the eagle definitely selected older and taller trees.

The territory selection was related to the preferences for natural grasslands, agricultural mosaic and shrubs as well as the avoidance of large forests and arable land. The mean size of the fragments influenced significantly the selection of a home range by this raptor species, with a strong preference for large patches of grassland biotopes and shrubs, and strict avoidance of large forest tracts. The strongest habitat preferences were related to the habitat heterogeneity, so we observed that the species clearly selected territories of high habitat diversity.

INFLUENCE OF THE HISTORICAL TRANSITION ON BIODIVERSITY IN SVILENGRAD

Venesa Ivanova

"Earth loves you. Love it back."

"Human nature is deeper and broader than the artificial contrivance of any existing culture."

Edward O. Wilson

The favorable natural conditions in the Svilegrad region and its strategic geographical position are the reason why it has been inhabited since ancient times.

In 1529, a bridge was built on the Maritsa River, representing a unique facility for its time. It has been declared a national monument and is under the special protection of UNESCO.

The cultivation of mulberry trees gives a clear idea of the condition of sericulture and the food of the silkworm.

Japan is the largest producer of cocoons per capital, and Bulgaria until the 70s of the twentieth century ranks third in the world in the production of cocoons, after Japan and Korea.

One of the most valuable qualities of silk is its strength and durability.

For many years, the cocoons produced in Bulgaria were bought by traders from Edirne, Thessaloniki and Italy.

Biodiversity includes the many genes, species and ecosystems that make up life on Earth. At the moment, we are witnessing a constant loss of biodiversity, with serious consequences for nature and human well-being. The main reasons are changes in natural habitats. They occur due to intensive agricultural production systems, construction, mining, overexploitation of forests, oceans, rivers, lakes and soils, invasion of uncharacteristic species, pollution and, increasingly, global climate change.

Humanity itself is part of biodiversity and our existence would be impossible without it. Quality of life, competitiveness in the economy, finding a job and security, they all rely on this natural capital. Biodiversity is key to „ecosystem services“, ie. the services that nature provides. It is essential for maintaining the long-term viability of agriculture and fisheries and is at the heart of many industrial processes and the production of new medicines.

In Europe, human activity is changing biodiversity. Agricultural and industrial revolutions have led to drastic and rapid changes in land use, agricultural intensity, urbanization and land abandonment.

Europe's high per capital consumption and waste generation means that our impact on ecosystems extends beyond the borders of our continent. Living in Europe depends heavily on imports of resources and goods from around the world, often encouraging the environmentally harmful use of natural resources. This leads to the loss of biodiversity, which in turn damages our social and economic development.

Biodiversity loss is inextricably linked to the degradation of ecosystem services that sustain life on Earth. The 2005 Millennium Ecosystem Assessment assessed 24 ecosystem-related services worldwide and concluded that 15 of them had degraded. The EEA's 2005 status report shows that the EU has made no clear progress towards this 2010 target for halting biodiversity loss.

EAGLES BEYOND BORDERS

Author/s: Selçuk Aslan

Project Without Borders

Documentary of the Project <https://youtu.be/rD-0I1TUNgk>

“Eagles Beyond Borders” project funded under the second call of the Interreg-IPA CBC Bulgaria – Turkey Programme 2014 – 2020. The Project carried out European Green Belt region for 15 months. The project focus are eagles with emphasize on the Imperial Eagle – a globally threatened and remarkable “umbrella” and “flag” species. Most of the activities carried out in Natura 2000 sites in Southeast of Bulgaria and adjacent areas and such sites will be identified in the Turkish part of the cross border region in Thrace.

Project objectives:

1. To establish base line information on the distribution of key species, local attitude and potential threats;
2. To establish cross-border cooperation and build capacity for conservation of key species and identification and management of protected areas and Natura 2000 sites;
3. To contribute to environmental education of young people;
4. To reduce garbage and littering in riverine and coastal habitats

Project activities:

1. Mapping the breeding sites and habitats of the globally threatened Imperial Eagle in Thrace
2. Involving young people and citizens in campaign against littering of coastal and riparian areas
3. Big cleaning of the beaches event
4. Involving young people in bird migration studies in the cross border area – common migration camp
5. Identification of possible Natura 2000 sites in Kırklareli and Edirne regions based on distribution of Imperial Eagle and other key species
6. Organizing Imperial eagle nest protection in Turkey and Bulgaria

Project results:

1. Distribution of Imperial eagle and other priority species (Lesser spotted eagle, White-tailed Sea eagle) in the cross border region is well documented.
2. Identified potential Natura 2000 sites targeting eagles under Bird Directive in the European part of Turkey
3. Exchange of experience and increased capacity for conservation of rare species
4. Implemented concrete conservation measures for the conservation of eagles in the cross border region
5. Increased environmental awareness of young people and involvement of concrete activities for litter reduction
6. Increased awareness of endangered species conservation and Natura 2000 network and protected areas

Project location:

Monitoring Activities:

16 nest in Kırklareli 12 nest in Edirne total 28 nest of Imperial Eagle identified and monitored different periods of breeding season.

18 nest actively used by Imperial Eagle, 13 of them successful and 18 chicks survived.

Conservation Activities:

Land owners of trees found for identified imperial eagles nests by visiting the villages.

The importance of the imperial eagles and their relation to the habitat were explained by talking to the tree owners.

Suitable trees for artificial nests were identified and got permission from tree owners for building artificial nest.

Artificial nests were built with the support of experts and volunteers.

Beach Cleaning:

Waste mapping and cleaning activities were carried out with the participation of young volunteers.

Bird Monitoring Camp:

Theoretical training on bird migration was given in the 7-day camp attended by 30 young people.

In addition to the theoretical training, bird migration was observed in the field.

Young participants also visited İğneada and Gala Lake National park and had the opportunity to do bird watching.

Study Visit:

14 participants from Turkey has visited Bulgaria in protection centers for sharing the experience.

Bird monitoring organized in the Natura 2000 areas.

Conservation centers were visited and information shared about the works carried out by BSPB

Online workshops and conference:

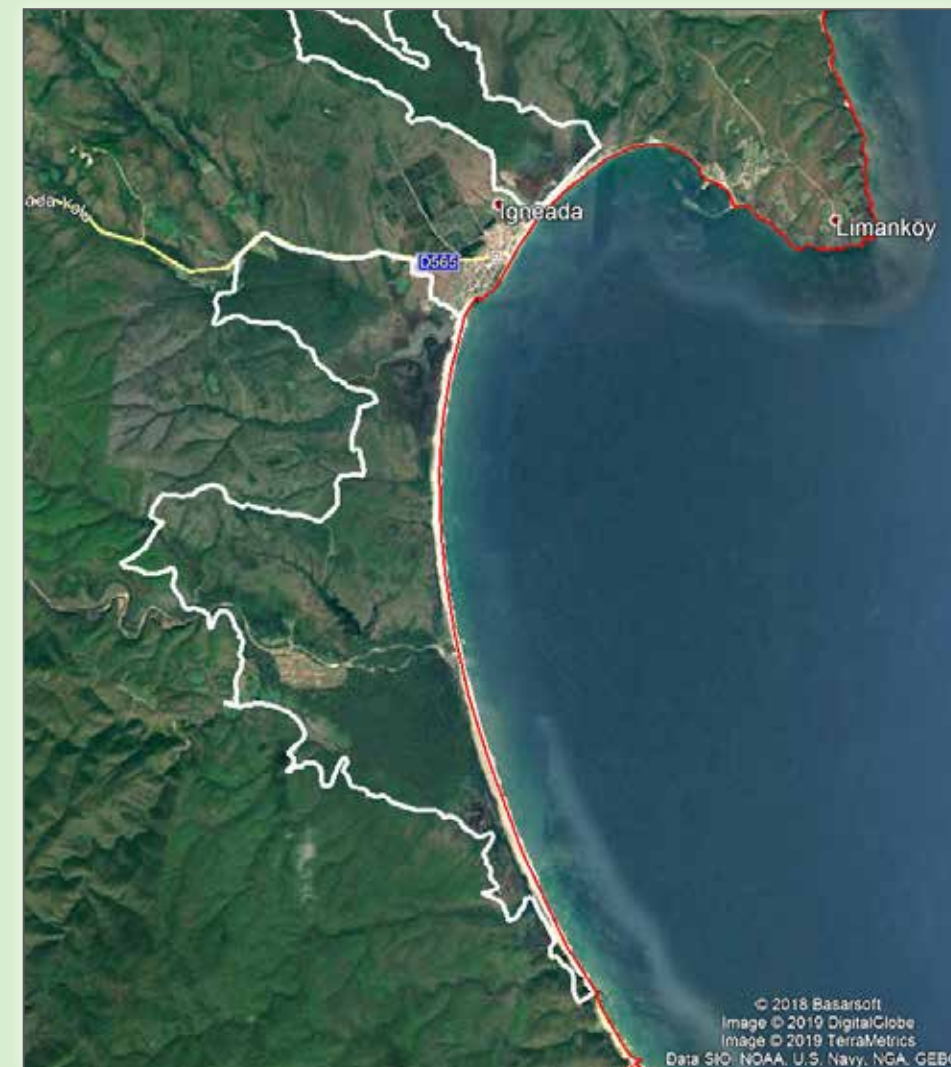

IGNEADA FLOODPLAIN FORESTS NATIONAL PARK

Zafer KAMAY

Igneada Floodplain Forests, which is one of the important natural areas not only in Turkey but also in Europe, thanks to its rare and sensitive ecosystems chain and rich biological diversity, was declared a National Park on 03.11.2007.

The national park located on the Black Sea coast, within the borders of Demirköy district of Kırklareli province, is 3.155 Ha. size.

Floodplain (Longoz) forests in the National Park were formed as a result of the accumulation of alluvium carried by the streams flowing from the Yıldız (Istranca) Mountains to the Black Sea coast and their seasonal flooding.

Vegetation types seen in the area:

- Coastal Dune Vegetation
- Lagoon and Lake Vegetation
- Floodplain (Longoz) Forest Vegetation
- Deciduous Forest Vegetation

In the ash, oak and alder forest type, which is native to the southeast of Europe, spreading in the region, various oak species are dominant, especially alder (*Alnus glutinosa*) and ash (*Fraxinus angustifolia*) in the wetter parts, and common oak (*Quercus robur*) in the relatively drier parts.

There are lakes with rich aquatic vegetation within the borders of the National Park. These are Erikli and Mert Lakes located adjacent to İğneada town in the north, and Hamam, Pedina and Saka Lakes located in the south.

Mert Lake

Erikli Lake

Hamam Lake

Pedina Lake

Saka Lake and Bulanık River

The National Park has rich biological diversity:
 592 taxa plants, of which 3 are endemic and 13 are globally endangered

- 194 species of birds,
- 49 species of mammals,
- 16 species of amphibians and reptiles,
- 30 species of fish,
- There are 310 species of insects.

THE LARGEST BIRD SPECIES:

Haliaeetus albicilla
 (White-tailed eagle)

MAMMAL SPECIES

Wolf; Jackal; Fox; Forest dormice ; Martes foina ; Pine Marten; Badger; Otter; Skunk; Wildcat;
 Wild boar; Roe; Red Deer

BIRD SPECIES

Whitetail Eagle; Mallard Duck; Mute Swan; Little Cormorant; Bittersweet; Little Kestrel;
 Spotted Eagle; Black Stork; Woodpecker; Egret; Reed Piercing; Whooper Swan

REPTILE SPECIES

Banded Viper; Horned Viper; Eared Water Snake; Thrace Tortoise; Common Tortoise; Big Green
 Lizard; Corrugated Lizard; Thracian Lizard

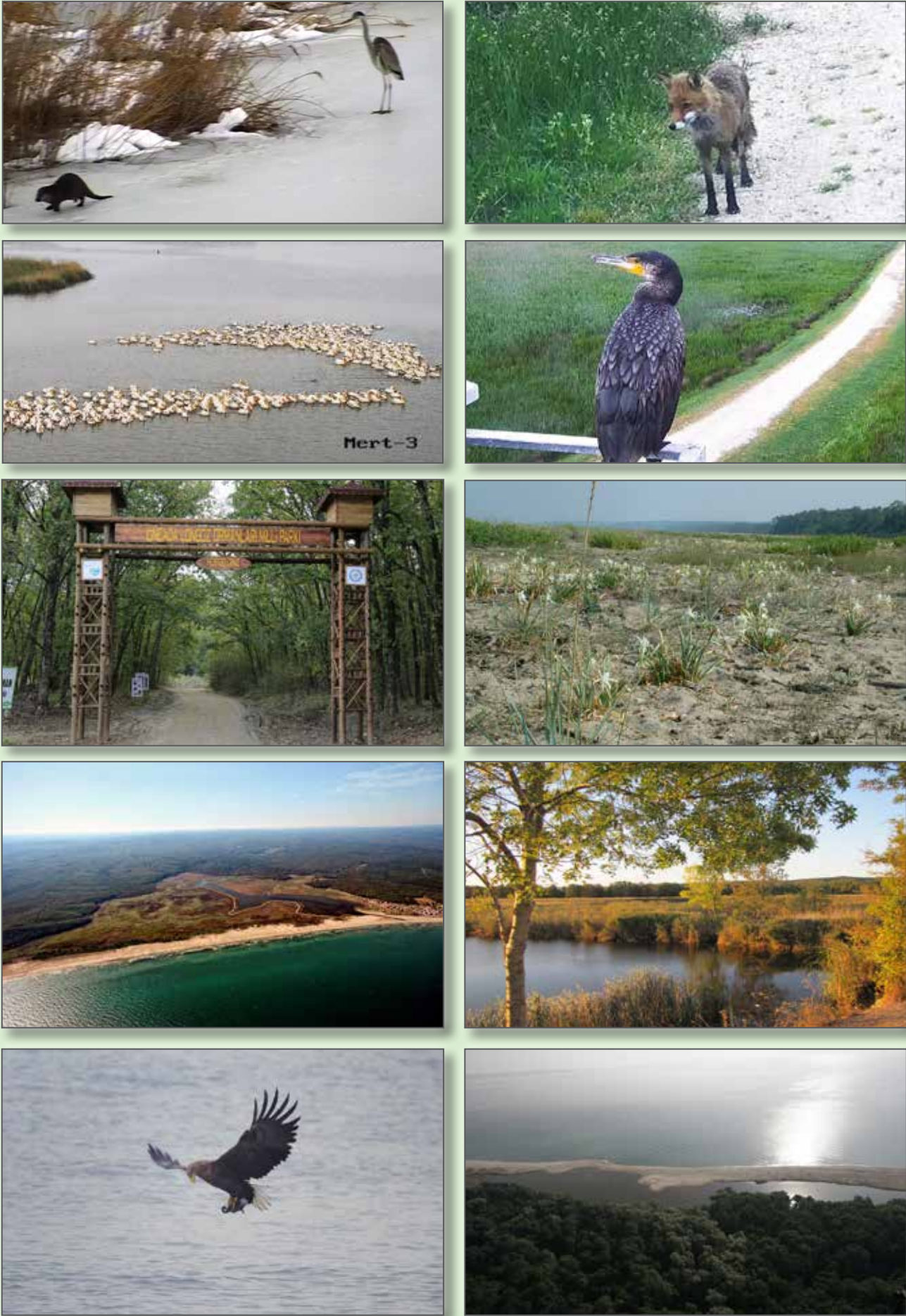
Mert Lake Bird Watching Tower

View of the Lake and Igneada from the Bird Watching Tower

Images taken from the cameras in Mert and Erikli Lakes

SOUFLI- AN OPEN TOWN-MUSEUM OF SILK

Athanassios I. Gouridis

Dr civil engineer-archaeologist/ Director of the Technical Service of the Municipality of Soufli

Soufli, lying at the western bank of the Marica-Evros River, today the Greek-Turkish border in its lower flow, is a small settlement, seat of the homonymous Municipality. Nevertheless, it presents a widely recognized dipole of tourist destinations, the National Park of Dadia-Soufli-Levkimmi, protected by the Ramsar Convention and the Agenda Natura 2000, as well as the uniquely preserved silk tradition, including both, the whole circle of the relative economic activities and the architectural heritage with its "cocoon-houses". To those we could add numerous fascinating destinations, such as the megalithic monuments, the fossil forest, the alevi tekkes and the post-byzantine churches.

This tradition of silk is variously promoted. "Cocoon houses" have been restored by the Municipality or the private sector, while the shops, selling silk products, the educational activities and the silkworm breeders are coupled by an informal network of entities, each one proposing its own approach to silk, converging, though, to the same end, the holistic valorization of this unique heritage.

The Silk Museum of the Piraeus Bank Group Cultural Foundation is located in a 19th century "cocoon-manor" complex, donated by the Kourtidis family. The permanent exhibition traces the diachronic history of silk, focusing on the route of Soufli towards its raise to a major silk-production center from the late 19th century on. The Art of Silk Museum, located in the silk producer Tsiakiris' Mansion, from 1906, offers to the visitor an acquaintance with the history of Soufli through the art and craftsmanship of sericulture and silk production. The Bouroulitis' collection "Gnafala", part of the family silk enterprise, emphasizes the ethnographic element, which "keeps alive, in the passing of time, pictures which have left us forever". The Municipal Brikas Historical Museum, sheltered in an emblematic "cocoon house"-villa, as well donated by its famous owners, projects a historical view of the town, including music and letters, sports, political life, modern art etc, while soon will be enriched by the virtual connection with places, objects and activities, such as the "routes of the 1821 heroes".

The Tzivre industrial factory was erected in 1909 by an Italian firm and in 1920 was bought off and expanded by the Tzivre brothers, Jewish cocoon merchants. The Municipality of Soufli bought the complex and in the last decades follows a programme of consecutive co-financed restoration projects, rendering its premises to cultural uses connected to modern perspectives of the traditional economy of silk. Of an uttermost importance is the attraction of critical target groups, with happenings, such as the thematic Christmas Park "Like a fairytale", or shootings of films.

The Mouchtaridis "Silkline" and Tsiakiris "Silk Industry" are raised to the avant-guard of the textile sector, either through the cooperation with famous fashion names, such as Dior and Zeus-Dione, or as the official providers of institutions, such as the Presidency, the Parliament and the Olympic Team.

Thus, a tiny settlement of about 3.500 inhabitants affords 4 museums, 2 factories and a cultural silk-oriented center and it could be plausibly considered as an Open Town Silk Museum. Recomposing traditional schemes in an innovative and creative manner, using Information Society Technologies, the local stakeholders aim to a sustainable management. Just 45 days ago Soufli was qualified among the three Best Greek Tourism Villages and participates in the World Tourism Organization Competition. It focuses on the trans-border tourism-oriented activities, particularly through the realization of Interreg projects, among which those related to silk and its architecture, as well as on cooperation with Art and Textile University Faculties, Academies, or High-schools. The recently founded Model Institute for Professional Education, which includes the field of sericulture, offers to Soufli serious advantages.

Continuing the certain policy, the Municipality aims to function complementary small clusters, widespread at the center of Soufli, which will promote local exceptional or even unique products or services, together with already functioning tourist enterprises and will be connected to destinations and happenings all over the Municipality. After all, two major, unprecedented crises have increased the need to enjoy, to meet with other people and cultures and taste unique experiences. Thus, an open town-museum of diffusion replies ideally to the searches of the local stakeholders and visitors.

1. The Silk Museum of the Piraeus Bank Group Cultural Foundation

2. The Municipal Brikas Historical Museum

3. From the Tzivre complex

СЪХРАНЕНА ОБРЕДНОСТ

Елена Митева

Исторически музей – Свиленград

Живото културно наследство носи послания от миналото, свързано е с различни практики за преклонение и омилостивяване на природните сили и стихии. Още в езически времена древните хора почитали Майката – природа със строго определени ритуали, че се бояли от нейната сила.

В обредния календар на с. Левка е запазен обичаят „Кюпек бей“, той е цикъла празници свързани със Сирни-заговезни. Тодоровата неделя е белязана с обредно преобличане и карнавални маскаради. В центъра на празника стои светът на скотовъдеца и земеделеца, тяхното битие като реална човешка радост, осъзната грижа за зреещия плод и сътвореното от човешки труд. Времето се преобръща, пропъжда се студа, за да дойде пролетта, прогонват се злите сили, за да се благослови новата стопанска година.

В маскарадната процесия в Левка основните персонажи са бей и кадънка, чер арап и писари / вестители/, задължително съпроводжани от музиканти. Игрите, характерни за цяла Тракия, носят в себе си отглас от древни култови практики. Човекът посреща шумно новата стопанска година, с маскарадни ритуални игри, за да омилости възраждащата се за нов живот природа, да измоли плодородие и берекет за своя непосилен труд. Очарованието на празника в Левка започва с обхождането на къщите през Тодоровата седмица. Карнавалната група води бейа, облечен в най-новите си дрехи: потури с черни гайтани, червен пояс, аджемка и калпак. Сребърен кюстек (накит)-символ на благополучие, виси на гърдите му, с броеница и бъклица с вино в ръце. До него крачи чер арап, облечен в стари дрехи, почернен със сажди, с мустаци, и носи своя неизменен атрибут – дрянвата тояга с черния помят (парцал). С тях е и кадънката(булката – мъж, преоблечен в женски дрехи) с бяла везана фуста, с бяла полка и бял дялбен, на кръста си носи хурка с къделя вълна и вретено.

Чест за всяка стопанка е да посрещне в дома си кукерите, защото се вярва, че в къща, в която влиза „кадънката“ – ще има плодородие. Затова я дарява с яйце – символ на вечно възраждащата се природа. По традиция на селския мегдан черният арапин завива в кръг хорото, на което се залавят всички. Кръгът от древни времена предпазва дома от лошотия и зли сили. Като дар кукерите получават вино, яйца и шиник зърно, чрез което благославят новата стопанска година. Под звуците на народната музика групата извършва символичното заораване-засяване. Впрегнати в бундюрка вместо волове са двама-братя близнаци, които теглят ралото, а бейа заорава браздите изричайки специални заклинания против магии, кражби, лъжи... Вярва се, че така селото ще остане неуязвимо за болести и лошотии. Денят е съпроводен с много смях и закачки, с пиене на вино и боза. Празникът продължава с народни борби, които провокират у човека уменията да отстоява и побеждава злото в живота. Велика е природата, добро и зло се сменят, но съхранената обредност ни учи да почитаме и живеем в синхрон с природните сили. Вярва се, че наричанията за плодородие и берекет ще съпътства хората през цялата година.

От стари времена прошката е сред великите символи на човешкия морал и благородство, защото само човекът с дълбок вътрешен мир може искрено да прости и да поиска прошка. Затова в този ден и църквата призовава вярващите да пречистят душите си, да изпълнят с мир и любов сърцата си, за да посрещнат възкръсналия Христос. На празничната трапеза вечерта присъстват всички. Никой не пресяга към хляба, докато не каже най-старият (свекърът). След това бабата подканя за прошка, по-младите целуват ръка на по-старите и искат прошка. На гости пристига кумецът с кумицата за прошка.

Пречистващата сила на огъня е вплетена в обичая „Сирни-заговезни“. В с. Момково хвърлят огнени стрели, прескача се огън. Празникът на Сирни-заговезни в с. Мезек наричат „Бабушари“, и тук се почита силата на огъня. Сред персонажите тук са цар и булка, бабушарите прогонват злото със силата на звука на чановите, с които са унижани, прескача се огъня. Обичаят е от подвижните празници, които се определят от изменението на Луната, отбелязва се 7 седмици

преди Великден. Обичаите на този ден са присъщи в цялата страна до средата на XX век със своите локални проявления и различна степен на съхраненост, обхващаща няколко момента, свързани с трапезата и прошката, с хорото и веселието, с маскарадните игри и огньовете. Основните моменти са свързани с пречистващата сила на огъня и магическата сила на словото и прошката.

Обредната система е съществена съставка на онези елементи от народностната култура, които в най-силна степен съхраняват етническото му самосъзнание и способстват за неговото историческо развитие и самосъхранение. В основата на българските народни празници и обичаи е народният светоглед – знания и представи за света, както и взаимовръзките в природата и обществото. Мирогледът е свързващото звено между стопанската дейност и празнично-обредната система.

ИСТОРИЯ ОТ КАМЪК

Ирена Русева

Исторически музей – Свиленград

В района на Хасковска област са познати редица археологически обекти изградени от каменен материал. Сред тях са: мегалитни паметници, гробници, крепости, скални църкви и манастири.

Мегалитни паметници

Големият научен интерес към мегалитните паметници в България се заражда едва в края на XIX в. В района на Сакар най-многобройни са долмените, а по-рядко срещани са кромлехите и менхирите. Сред местното население долмените са известни под различни названия – „похлупати камъни“, „змеюви камъни“, „капаклийки“ или „скитайници“ (килии за отшелници), и имат свое място в неговия мироглед.

Долмените са предшествениците на куполните каменни гробници. Те са еднокамерни и многокамерни. Тук ще представим сведения за един малко познат долмен. Това е долменът при с. Левка. Той е разположен в борова гора, на около 2 км североизточно от селото, по пътя за с. Студена. Той се състои от 5 каменни плочи, еднокамерен тип, с вход разположен от запад. Входът е с размери: шир. 0,93 м и вис. 1,14 м. Размерите на всички плочи, освен на покривната са относителни, тъй като част от тях попадат под ходовото ниво.

Скална църква край с. Михалич

На 3 км югоизточно от с. Михалич в местността „Айпандо“ („Св. Пантелеймон“) под камениста тераса е издълбана скалната църква. До нея се слиза по 14 стъпала, оградени от двете страни от почти отвесно изсечената скала, образуваща отгоре открит коридор, който в началото е с ширина 2 м, но навътре постепенно се разширява, като достига в края ширина 5 м. Стените ѝ са грубо оформени, но тя представлява същинска засводена триконхална църква, сякаш градена от обикновен строителен материал. В двете страни на стените са издълбани две ниши, отгоре – полукръгли, наподобяващи прозорци.

Предполага се, че скалната църква при с. Михалич е направена в периода X-XI в. от монаси-отшелници. През 1968 г. е обявена за паметник на културата от национално значение.

Скална църква край с. Маточина

На около 2 км югозападно от село Маточина, в м. „Декили-кая“ („Пробит камък“), във варовикова скала е издълбана засводена скална църква. Лицето на скалата е гладко изрязано и по десетина широки изчукани стъпала, намиращи се от двете страни на входа, се слиза към малък сводест коридор, с дължина 4,40 м, ширина 3 м и височина 3,5 м. Вътрешността на църквата е правоъгълна, засводена отгоре. Тя има размери 7 x 9,85 м, при сегашна височина на свода 5 м. На източната стена има три ниши, разположени на 2 м от пода, които вероятно са служили за поставяне на икони.

От двете страни на входния коридор до изхода има по две квадратни ниши. По-навътре, от лявата страна, на същата височина има още една такава ниша. Над църквата са открити няколко издълбани в скалата гроба, ориентирани изток-запад.

Използвана литература:

Аладжов, Д. Селища, паметници и находки от Хасковския край. Хасково, 1997, с. 156, 183.

Аладжов, Д. Християнски паметници от Хасковски окръг. Хасково, 1986, с. 15 – 16.

Бончев, Г. Мегалитните паметници в Сакар. – СБНУ, 18, 1901, с. 659.

Велков, Ив. Стари селища и градища южно от Сакар-планина. Материали за Археологическата карта на България. – Годишник на Народния музей, кн. V (1926 – 1931). София, 1933, с. 183.

Киладжиев, С. Енциклопедичен географски речник на България. София, 2013, с. 479.

Разбойников, А. Миналото на Свиленград. История на града до 1913 г. София, 1990. с. 8 – 16.

http://www.geoznanie.com/2013/04/blog-post_9.html

1. Долмен Левка

2. Скална църква Михалич

3. Скалната църква при с. Маточина (X в.)

4. Скалната църква при с. Маточина (X в.)

ДВАМА РУСКИ ОФИЦЕРИ ЗАГИВАТ ПРИ СТРОИТЕЛСТВОТО НА МОСТА В ЛЮБИМЕЦ

Милен Вълчев

Първите руски бежанци се появяват в Хасковски регион в началото на 20-те години на миналия век. Стотици хиляди напускат Русия, недоволни от настъпилите обществено-политически промени след болшевишкия преврат през 1917 г. и последвалите гонения. Нова голяма руска бежанска вълна залива Стария континент след края на Гражданската война в европейската част на Русия в края на 1920 г., в която връх вземат болшевиките. Армията, командвана от ген. Пьотр Врангел, е принудена да напусне Крим – последният антиболшевишки бастион, и да се евакуира на кораби в района на Константинопол. След престоя си в Турция през 1921-ва Врангеловата армия започва своето преместване в Югославия и България. Част от тези руски военни формирования са разположение в района на Харманли и Симеоновград (тогава Търново-Сеймен). За да оцелеят белоемигрантите са съгласни на каквато и да е работа. Едни работят в земеделието, други в тухларни, трети в строителството на пътища.

Съдбата на някои руски работници била трагична. Такъв е случаят от 1924 г. при строежа на моста на р. Марица в Любимец, който по това време е в Харманлийска околия. Около 15 бивши възпитаници на военното училище в Търново-Сеймен са наети за строителството му като дърводелци и ковачи. Двама от тях – Павел Захаров и Пьотр Митрофанов загинали по време на разразила се гръмотевична буря. Подробностите са оповестени в доклада на държавния надзирател на обекта Николай Золотов, който също е от руски произход. В отчета си до Участъковия инженер в Харманли той описва в детайли трагичния инцидент, станал на 1 юли привечер. Следобед трима руснаци нагазили във водата, за да укрепят дървените подпори. Малко преди 18 часа Василий Михайловски отива в склада за материали. На връщане завалил дъжд и той се скрива под моста. Въпреки лошото време, Митрофанов и Захаров решават да се качат на скелето, за да довършат работата. Точно тогава обаче гръм убива двамата работници. Единият увисва на тирантите си над реката, а другият пада във водата, откъдето е изваден след четвърт час. За злополуката е информиран началникът на военното училище ген. Лебедев, който подписва документите за смъртта им. Нелепата кончина на казациите разтърсва не само руската общност, но и българската.

Жителите на Любимец отдават своята почит към двамата белоемигранти. В руския емигрантски вестник „Кубанец-Алексеевец“, излизаш в Търново-Сеймен, е поместен обширен репортаж за инцидента. В него е отделено специално място на отношението на любимчани към загиналите казаци. Авторът на публикацията подчертава, че са дошли двама български свещеници, а погребалното шествие започнало от моста, където са работили загиналите. На репортера прави силно впечатление, че пред всяка къща в селото имало поставена маса, отрупана с цветя, вода и кандило. На всеки 15-20 крачки, шествието спирало, за да отдадат почит към двамата казаци и местните жители да се простят с тях.

Опелото на преждевременно отишлите си сотник Захаров и хорунжий Митрофанов се извършва в претъпканата с народ малка църква в Любимец. Парцелите за гробовете им били предоставени безплатно от местната управа. „Най-уважаваният човек в Любимец – г-н Коларов произнесе дълбоко затрогваща реч, посветена на паметта на загиналите потомци на славните освободители“, подчертава руското издание. Генерал Лебедев – началник на военното училище в Търново-Сеймен благодари на българите за съчувствието и помощта при погребението на двамата руски офицери. В края на репортажа авторът отделя един доста голям абзац, за да благодари на жителите на Любимец. „Много ни е приятно и радостно да отбележим искреното, пълно и единодушно съчувствие на жителите на Любимец, присъствали на погребението на двамата руски офицери. Нямам предвид купчините с цветя, безплатно предоставените каруци за превозването на ковчезите, безвъзмездно отделените и изкопани гробове, а въобще участието на нашите братя-българи в погребението на руските офицери. То много добре показва не само доброто отношение към паметта сотник Захаров и хорунжий Митрофанов, но и към нас техните съратници, които вече трета година се ползваме от гостоприемството на братската страна. Руско

благодаря за сърдечното внимание и искрено съчувствие на жителите на Любимец“, се казва в края на репортажа.

Самият мост е построен две години по-късно и до днес се ползва като основен транспортна връзка за преминаване през Любимец.

Вестник „Кубанец Алексеевец“, бр. 6, 8 юли 1924 г.

ДА-Хасково, ф. 213, оп.1, а. е. 13, л. 242

ТУРИЗЪМ ПО ЕКОПЪТЕКА с. ЩИТ

Сашо Карамфилов

НЧ „Христо Ботев – 1927“ – с. Щит

Село Щит е разположено на 20 км от общинския център Свиленград, на самата граница с Република Турция, намира се в южните склонове на Сакар планина. Селище с богато културно-историческо наследство, макар и непроучено и до днес. В годините на Желязната завеса тук можеше да се влезе само с открит лист. Вярваме, че и днес има възможности за развитие на туризъм в Щит. Преди време местен жител превърна къщата си в хотелска база, посрещаше гости от цял свят. Природата, съчетана с богатото историческо минало винаги е възможност за привличане на туристи. С такава цел в село Щит оформихме Екопътека. Дълга е към 15 км, поддържа се в много добро състояние през различните сезони на годината. Като човек, работещ и живеещ в селото искам да привлечем посетители, по пътеката на определени места сме поставили пейки за отдих и указателни табели.

Екопътеката тръгва от гората преди селото, обозначено е чрез войнишка будка – част от близкото минало зад Желязната завеса, граничното съоръжение е демонтирано, реставрирано, вдъхнат му е нов живот и отново монтирано, за да напомня за граничната история на района, когато без открит лист до тук не можеше да се дойде. Селото е на самата българо-турска граница.

По пътеката поемаш на север в гората и първа спирка за отмора – чешмата. Пътят продължава нагоре, югоизточно, стига се до Манастира – част от недвижимото културно наследство на региона. От тази скална ниша се връщаме обратно към чешмата, за да поемем посока – северозапад, където може да се види гнездото на царския орел. По препоръка на екозащитниците в района, маршрутът обаче е променен. Пътят продължава на северозапад до следващата чешма, оттам се отправяме на североизток към местността Карабаша. Мястото ще ви очарова – природата е сътворила една история от камък. Поспрате се, за да усетите многообразието от каменни форми с различни размери. Сякаш митични великани са я сътворили при божествена игра с камъка. А панорамната гледка към съседна Турция е страхотна: Могила разделя на две язовир в съседната територия. Прилича на две водни очи, нарекъл съм ги „Очите на Аллах“.

Изненадите по пътеката продължават. На север изкачваме връх Карабаша, Вятърът ни насочва на юг към водопада. Преди това можем да видим още едно чудо на природата: Света Богородица изваяна в камък, скрила се тук през вековете, за да пази нас – човеците грешни. Наблизо има извор, но не знаем тайните му. Поемайки посока югоизток пристигаме до Водопада. Сакар планина не е толкова щедра на вода, та тази природна забележителност си струва да ѝ се насладим. А на юг ни приветства Каньонът!

И пак на юг, през непрестанния птичи хор и ромона на водата достигахме втория водопад – **ГОРПУ**, съвсем близо сме до Римската баня. Според местни историци това е хамам от времето на Синан паша, до реката има мостче, твърди се, че е част от сграда от османския период. Ще бъде точно, когато това културно наследство бъде проучено. Защото има какво да разкаже историята за това римско скелище Скутарион.

Оттук – на изток, после – на север, и заставаме пред Римската стена. Местоположението на днешното село Щит съвпада с римската крепост Скутарион, за която пише и Анна Комнина. В османските документи селото е записано като Юскюдар, вероятно попада под османска власт след падането на Одрин (Адреанополи). По-късно, когато през 1915 г. селото е присъединено към България е преименувано на Щит. Краят на Екопътека е при църквата, която също е част от местната история и културно наследство на региона, издигната е през 1829 г. ако се съди по надписа на солея.

Заповядайте, ако искате да се насладите на красивата природа и славно минало на региона, ако искате да чуete нестихващите песни на птиците край хамама!

Начало на Екопътека, с. Щит

Манастирът

Гнездото на царския орел

Връх Карабаша

„Очите на Аллах“

Водопада

Римска – Османска баня

Римската стена Скутарион

Света Богородица

ПРЕДСТАВИТЕЛИ НА ФЛОРАТА И ФАУНАТА, СПОРЕД ОСМАНСКИ ДОКУМЕНТИ ОТ XV – XIX В.

д-р Стефан Димитров

Исторически музей – Свиленград

Османските данъчни регистри от групата *tapu tahrir defterleri* са документите, които предоставят възможност както да проследим тенденциите в демографското развитие на отделните религиозни общности в дадено населено място и неговия хинтерланд, така и да установим степента на овладяване на социалното пространство. Също така този вид документи, макар и косвено предоставя възможност да установим наличието на различни видове растения и животни, отглеждани от жителите на съответното селище. След регистрацията на всяко селище са записани видовете данъци, плащани от населението в съответното населено място, и тяхната парична и натурална стойност.

В споменатите османски данъчни регистри и други типове османски документи е засвидетелствано отглеждането на пшеница (*triticum vulgare*). За означаването на този вид зърнена култура е използван думата *Gendüm*. Пшеницата е основна зърнено-житна култура и важен фактор, позволил създаването и възникването на човешките цивилизации, тъй като е една от първите култури, способни да се култивират в голям мащаб, даващи висок добив, и е устойчива при дълговременно съхранение.

Друга зърнена култура, отглеждана по нашите земи, е ечемикът. В документите той е отбелязан с думата *Сев. Ечемикът* (*hordeum vulgare*) е важна фуражна, техническа, а в някои страни и продоволствена култура. Основно се отглежда заради зърното, което заедно със сламата се използват за храна на животните. Ечемикът се отглежда в сеитбообращение с други зърнени или полски култури.

От данъците, плащани от жителите на селата и градовете, научаваме и за други видове растения – предимно плодове и зеленчуци, отглеждани от жителите на съответните населени места. Това са предимно кромид лук, круши, сливи, череша, орехи, сусам, тетра, леща, фий, нахут, бакла и др.

От изброените растителни всички се използват за храна, с изключение на тетрата и фий.

Тетрата или известна още като смрадлика е естествено разпространена у нас в диво състояние. Тя се употребява външно като противовъзпалително и антисептично средство при кожни заболявания, бяло течение, акне, рани, подувания от измръзване и потене на краката, циреи, възпаление на венците и др. Още от дълбока древност листата на тетрата се варят, а получената отвара се използва за щавене на кожи.

Фий е едно от най-старите растения за фуражни цели. У нас се отглежда обикновеният пролетният **фий**. Той заема място между едногодишните фуражни култури, отглеждани за получаване на сено. Неговата смеска с овес е главният източник за висококачествено сено в зърнопроизводителните райони.

Представителите на животинския свят, засвидетелствани в документите, са овце, кози, прасета, камили, коне и биволи. От всички изброени животни само камилите не се отглеждат в наши дни. За тях последно се съобщава през 20-те и 30-те год. на миналия век, когато все още се използвали в гр. Тополовград и околността за транспорт на хора и стоки.

Организационен колектив:

СНЦ „Зелени Балкани- Стара Загора“

Градимиr Градев

Стиляна Янева

Исторически музей Свиленград

Елена Митева

Асоциация младежки клуб обратно към природата – Турция

Селчук Аслан

Препоръчително цитиране: Фамилното име на автора, инициалите на първото му име. и др. .
Заглавие на доклада. 2021. СНЦ „Зелени Балкани - Стара Загора“. Книга с абстракти от Междуна-
родна конференция „Европейски Зелен пояс – Биоразнообразие, култура и история“. Свиленград,
България. Стр. №

Organizational team:

“Green Balkans – Stara Zagora” NGO

Gradimir Gradev

Stilyana Yaneva

Svilengrad Historical Museum

Elena Miteva

Association of Back to Nature Youth and Sport Club

Selçuk Aslan

Recommended citation: Author’s last name, the initials of his first name. et. al. . Title of the report.
2021. “Green Balkans – Stara Zagora” NGO. Abstract book of International Conference “European Green
Belt – Biodiversity, Culture and History”. Svilengrad, Bulgaria. p. №

СНЦ „Зелени Балкани – Стара Загора“
6000 гр. Стара Загора
ул. Стара планина №9, ет. 2
Тел.: 042 622 401
E-mail: office@greebalkans.org

Исторически музей – Свиленград
6500 гр. Свиленград
бул. „България“ 150
Тел.: 037 971 097
E-mail: museum@svilengradmuseum.com

Green Balkans – Stara Zagora NGO
9, Stara planina Str., floor 2
6000 Stara Zagora, BULGARIA
Tel.: +359 42 622 401
E-mail: office@greenbalkans.org

Svilengrad Historical Museum
6500 Svilengrad, BULGARIA
bul. “Bulgaria” 150
Tel.: +359 37 971 097
E-mail: museum@svilengradmuseum.com

Association of Back to Nature Youth and Sport Club
Yayla Mahallesi Mektep Sokak
No:14 Kırklareli,
Kırklareli Province, Turkey
Tel.: +905393357695
E-mail: iletisim@dogayadonusdernegi.org